

Miljø- og Fødevarerministeriet
Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø.
E-mail: mst@mst.dk

9. januar 2018

Høring over forslag til lov om ændring af naturbeskyttelsesloven - nye muligheder for friluftsklamer i det åbne land. J. nr. 001-18050

Ved en fejl modtog Friluftsrådet ikke høringsmaterialet på denne høring, selvom vi figurerer på høringslisten. Friluftsrådet har derfor været i dialog med Miljøstyrelsen og fået en kort forlængelse af høringsfristen.

På et helt overordnet niveau er Friluftsrådet ærgerlige over benævnelsen friluftsklamer (figurerer i parenteser under overskriften på lovudkastet før § 1), da denne benævnelse giver associationer til klamer med en indhold vedr. friluftsliv. Dette er jo absolut ikke tilfældet, så Friluftsrådet vil foreslå, at benævnelsen friluftsklamer udskiftes med ord med den rigtige betydning, nemlig, klamer i det fri eller klamer i det åbne land.

Friluftsrådet har forståelse for, at formålet med lovforslaget er at give bedre muligheder for at opsætte skilte, der klamerer for turistmål, lokale erhverv mv., men mener ikke, at det skal foregå på en måde der skæmmer landskabet. Friluftsrådets medlemmer dyrker et utal af forskellige former for friluftsliv i den danske natur og glædes over det danske landskab med smukke landskabselementer, som netop pga. forbuddet mod skiltning i det åbne land jf. naturbeskyttelsesloven ikke har været plastret til med skilte. Friluftsrådet er alvorlig bange for, at lovudkastets bestemmelser vil påvirke på den landskabsmæssige oplevelse i en negativ retning.

Et af lovudkastets ændringsforslag, som Friluftsrådet er direkte modstander af, er justeringen af § 21, stk. 2 (1), hvor virksomheder må opsætte skilte i umiddelbar tilknytning til virksomheden, når de ikke virker dominerende i landskabet. Her har man fjernet den tidligere formulering ”og ikke er synlige over store afstande”. Selvom skiltene ikke må være dominerende i landskabet (f.eks. ved at blinke), så mener Friluftsrådet også at størrelsen kan blive en betydende faktor i forhold til, om skiltet virker dominerende og dermed kunne ses over store afstande.

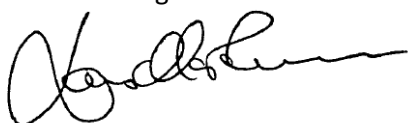
Friluftsrådet er imod store virksomhedsklamer i det åbne land, som kan ses over lange afstand og finder, at den tidligere formulering skal fastholdes. Det åbne land defineres jo af landskabets udseende, og ikke om det er by- eller landzone. I det åbne land ligger husene spredt og der ses mest marker, skove, strand- og naturarealer. Friluftsrådet frygter store klamer opsat på enkeltbeliggende huse og gårde, der kan ses over store afstande og dermed vil virke skæmmende i det omgivende åbne landskab.

Friluftsrådet er ærgerlig over, at ændringsforslagets justeringer til § 21, stk. (3) medfører mulighed for skiltning om salg af erhvervsgrunde og erhvervsudvikling i et område, der i en kommuneplan er udlagt som erhvervsområdet uanset, at området ikke er udbygget. Det er en udvidelse af de nuværende bestemmelser, hvor der skal foreligge en lokalplan. Friluftsrådet er ærgerlig, fordi kommuneplanen fastlægger retningslinjer for udviklingen i de kommende 12 år. Der er således tale om en ret lang planlægningsperiode. Kommuneplanen er imidlertid ikke direkte bindende for lodsejer og udgør også i nogen grad en ønskeliste. Når et areal udlægges som erhvervsområde i en kommuneplan, behøver området altså ikke nødvendigvis at udvikle sig derefter. Området kan derimod ændres til en helt anden funktion i en efterfølgende kommuneplan. Friluftsrådet mener derfor, at reklameskilte for erhvervsgrunde og erhvervsudvikling i et område, der er kommuneplanlagt vil udgøre en overskiltning, da skiltene kan risikere at stå på grundende i årevis uden grunden udbygges. Ligesom grunden kan vise sig at blive udlagt til en helt anden funktion. Skiltene vil derfor kunne opleves som permanente og der er en stor risiko for, at skiltene med årene betragtes som uvedkommende, hvilket jo ikke er formålet med skiltning.

Friluftsrådet er heller ikke begejstret for forslaget i § 21, stk. 2 (4) om muligheden for, at mindre skilte må opsættes højst 30 m fra byer, herunder landsbyer, med højst 3000 indbyggere, beregnet fra grænsen for den bymæssige bebyggelse, og som oplyser om lokale virksomheder i byen. Friluftsrådet frygter "adgangsportaler" bestående af virksomhedsskilte, der i højere grad fortæller noget om den enkelte virksomhedsejer i stedet for byen som helhed. Friluftsrådet synes, det vil være en ærgerlig udvikling for småbyerne og håber ændringsforslagets negative påvirkning af det omkringliggende landskab begrænses ved konservative krav til størrelse, farvevalg og udformning.

Friluftsrådet finder, at lempelser for skiltning til kortvarige arrangementer, hvor der er offentlig adgang, er for vidtgående. Det er især i forhold til den radius fra adressen, hvor arrangementet skal afholdes, og hvor skiltene må placeres, Friluftsrådet har hæftet sig ved. Med de foreslåede lempelser af forbuddet jf. § 21, stk. 3 (3) må der frem over eks. opsættes skiltning for et omrejsende cirkus eller en koncert i Maribo ved indfaldsvejene til alle småbyer på hele Lolland. Der er alligevel ganske mange småbyer på Lolland, så det kan blive til rigtigt, rigtigt mange skilte. Friluftsrådet opfordrer til, at det genovervejes om opsætningsradius fra adressen ikke bør reduceres fra de foreslåede 30 km til maksimalt det halve. Det glæder Friluftsrådet, at det med lovforslaget er foreslået, at skiltene for de kortvarige arrangementer kun må være opsat i en 3 ugers periode, og at de skal være nedtaget senest en uge efter arrangementets afholdelse. Friluftsrådet forudser dog en ganske omfattende tilsynsopgave for kommunen, for at føre tilsyn med, at disse regler overholdes.

Med venlig hilsen

Lars Mortensen
Formand